

Publicerad 2011-01-18 20:43 av firefire

typ....

kanske är det bestående..det nya lugnet..men aldrig ska det få bli för lugnt;)

en livstid

en sekund

blandas ihop

och blir ett

den tid

jag förlorat

ska komma igen

för styrkan och hoppet

tycks finnas där än..

ibland

inuti

och jag tänker

på det som var

skulle bli

eller hade kunnat

varit

vi

du

du och jag

eller du..

ni hade något

visst

alla

men det var

bara dig

jag älskade

eller vad vet jag..

nu är det förbi

och
flera sorger
och besvikelser

och stunder av
lycka
har sköljt över mig

fått mig att inse
att jag vill
vara fri

eller

jag vet inte

dagar och nätter
lika växlande
som väder och vind

och jag följer med
varje pust
varje rysning

när du smeker
och masserar
min rygg..

då skulle jag vilja
stanna för evigt

i stunden
i känslan
med dina fingrar
mot min hud

i nästa ser jag
hans strålande ögon
så vänliga och vackra
och jag fylls av

den ömhet och
känner värmen
genomströmma min
kropp
min själ

och jag funderar över
vilken kärlek som är
mest värd

går det att
värdera ens...

nej kanske inte det..

den jag verkligen
vill ha
ville
har gjort alltför mycket

och nu känner jag
med tacksamhet
hur mitt hjärta
svalnar

hur jag kan andas
lite lättare
och lugnare

inser att
jag just nu
håller på att
lära mig

att ta dagen som
den kommer

och att kärleken
kommer

när tiden är mogen

eller åtminstone

rätt.....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren firefire med Poeter.se id #27527 innehar upphovsrätten